

KAKO SI MI, RODE

Svakaki judi i svakaki naravi ima.
Niki će kraj *susida* proći, ili pokraj rođaka,
ustranu *okrnit* glavu,
ni Fajen Isus i Marija, neće reći.

Pokojni Petar Biskupović,
ku god *prolazijo*, *srijo* znana ili neznana.
Ženu, *čovika* ili *dite* na putu,
da nosi *brime*, *sidi* na magaretu, ili konju,
ili se *ščapon* *ščapa*.

Koga bi *vidijo* da u vrtu kopa,
njivu ore ili drva *skupja*,
uvi bi *pozdravijo* zasta i upita.

Hvajen Isus i Marija. Kako si mi, rode?
Kako junačko *zdravje*? Je li *čejad* živa i zdrava?
Javja li se sin iz vojske, ili iz svita?
Spremaš li sina za ženidbu? *Čer* za udaju?
Je li *nevista* zbabna?
Kako *starčad*?

Jesi li se *umorijo*? Jesi li se umorila?
Je li *zemja* za oranje i kopanje tvrda?
Je li *brime* teško? Ima li te *ko zamini*?

Na kraju bi *doda*:
Zbogon, *rode*.
Daj ti Bože *zdravja* i *berićeta*.